

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

„СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?“
„Нагромадять порамок, та ще ніч“ Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Ukrainian Edition
Monthly

Vol. I. МІСЯЧНИК № 12

Грудень 1, (December 1,) 1929

ЗМІСТ:

ХРАМ БОЖИЙ	179
Храм	179
Доказ Божого Приходу	179
Щіль Божого Приходу	180
Час Божого Приходу	181
Судження Божих Свідків	182
Гріх Нетрий Ніколи не Буде Прощений	185
ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ	189
ТЕКСТИ І КОМЕНТАРІ	191
Зміст Журналу Вартової Башти за 1929 ...	192

„Став же я вначе на варті і, стоячи мов би на башті, роздумував, що скаже він мені, що відповість на мою жалобу.“ — Аввакум 2:1.

вона переполна народів у заколоті; як вареве море та філії [вабу зні, невдоволені маси]. І омертвіють люди від страху докидання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захитаються. . . . Як побачите, що се стається, **знайте**, що стве Боже близько. **Випрестуйтесь і підіймайте голови ваші, радуйтеся**, бо наближилось звиклуєнне ваше. — Євангелія **тея 24:33, Марка 13:29; Луки 21:25-31.**

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

СЕЙ журнал видає Товариство в тій цілі, щоби допомогти людям зрозуміти Божий план. Він поміщує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороги подорожувачим бесідникам по зборах, і оголошує кенвалції і подає спрощення з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і поміщує відповідний і поучаючий матеріал, що пояснює Гібії через радіо.

Він також тримається Біблії яко Божого об'явленого Слова Правди, і стоїть непохитно на основній правді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міраються. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віровіровітань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розслідування кожного писемного тут слова порівнюючи його з наукою повного Слова Божого. Він не мішається в жадні суперечності і не поміщує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ГОСПОДЬ є одиниць справедливий Бог, створитель неба і землі, і перебуваючий од віків до віків; що Лозос був людинкою Його творення, гетрий описав стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана всяка сила на небі і на землі.

ЩО БОГ створив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік добровільно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі ми прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб ми сталися Відкупителями людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибрав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідом П Господа Ісуса Христа, приображуватися на подобі Його, давати свідчення о імені і племі Єгова Бога, і остаточно бути прославленою з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідве Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СВІТ вже скінчився; що Господь Ісус повернувся і є тепер присутній; що Єгова послав Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей ле: їть в тім, що Христос у своїм царстві приверне людей до совершенного стану; і що після царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу є життя, і ті, що будуть послухні, отримають вічне життя і щастя.

ВИДАВЦІ:

Wartowa Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

Й. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург

Президент
Секретар і скарбник

Редакційний комітет:

Й. Ф. Рутерфорд

В. Е. Ван Амбург, Н. Генрі, Р. Г. Барбер, Е. Р. Коуарт.

Бюра в інших краях:

FOREIGN OFFICES: *British:* 34 Craven Terrace, London, W. 2, England; *Canadian:* 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario; *Australasian:* 495 Collins St., Melbourne, Australia; *South African:* 6 Lette St., Cape Town, South Africa. Please address the Society in every case.

Предплата на Вартову Башту річно вносять в Злучених Державах 1.00, в Канаді і інших краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Полудневій Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба посилати через поштовий переказ, експрес ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Полудневій Африці і Австралії Предплату треба висилати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бідних, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислаємо даром, если є се попросять.

Уваг для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо с еціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що предплата скінчилася, а тільки зазначаємо се побіт адреси одні місяць наперед.

Entered as Second Class Mail Matter at Brooklyn, N. Y. Postoffice. Act of March 3, 1879.

КОНВЕНЦІЯ В НЬЮ ЙОРКУ

Отрим повідомляємо братів, що відбудеться Українська дво денна конвенція в Нью Йорку, в днях 28-го і 29-го грудня, 1929. Проситься всіх опозиційних братів прийти на сьє Господню учту. Де будуть порушені справи віднесено радіо. Не всякі інформації прошени писати на адрес:

Mr. Wm. Litwin, 104 N. Henry St., Brooklyn, N. Y.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО В РОСИЙСЬКІЙ МОВІ

Отрим повідомляємо Українців, щоби звернули пильну увагу на повніше поданий час. Відчити будуть надавані що друга і що четверта неділя в місяці, від години 2-гої до 3-тої по полудні. Зі станції як слідує:

WWVA WHEELING, W. Va., Meters 258.5, Watts 5000, 1160 K/C.

Друга Станція в Російській Мові

Що перша і що третя неділя в місяці від години 3-тої до 4-тої по полудні. Зі станції як слідує:

WMMN Fairmont, W. Va., Watts 500, 800 K/C, Meters 336.9.

Третя Станція в Російській Мові

Відчити будуть надавані із сєї станції, що третя п'ятниця в місяці, в Російській мові, від години 7-мої до 8-мої вечером. Перед розпочатком відчиту відіграє музика. Зі станції як слідує:

WBBR, 1300 kilocycles, 230.6 meters, New York City.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО

Отрим повідомляємо Українців, замешкалих в Ірі, і ескотці, що буде даний відчит „Хто піде до неба?“ через Радіо на 29-го грудня, від години 12:30 рано: Зі станції як слідує:

W. E. D. H., Erie, Pa.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутности Христа

Рік I.

Грудень 1, 1929

№ 12

Храм Божий

„І як я посилю ангела мого, а він приготує дорогу передо мною, і негайно за ним прийде в храм свій, що його шукаєте.—Ангел завіту, що його бажаєте, він йде, говорить Господь Саваот.”—Малахія 3:1.

Се Бог Єгова говорить через свого пророка Малахію. З першу його слова відносяться до Ізраїля по тілу. Ще з більшою силою і значінням його слова відносяться до духового Ізраїля, як до номінальних так і правдивих Християн на землі. Бог дав обітницю, що в назначенім часі Він після свого Пислянца. Ужите слово „післанець” означає заступник або посол одягнений в силу і власть ділати для Єгови. Вся сила і власть була дана Ісусу Христу при Його воскресенню. (Маттея 28:18) Се однак не значить, що Він мав уживати сю власть і силу зараз по отриманню її. Се значить, що Він мав уживати сю силу і власть в гармонії з волею Отця.

Мелхизедек був священником всевишнього Бога. Був він типом великого Амбасадора, або Заступника Єгови, Пислянца. Був він прообразом Ісуса Христа, одягнений у всяку силу і власть виконувати Божу програму. Отже в згаданім тексті говориться про Ісуса Христа як Пислянца. Єгова зазначив, що Його Писланець або Амбасадор приготує дорогу перед ним. Дорога значить напрям поступовання для подорожного. Дорога тут здається ясно значить приготований напрям для людей, щоб вони могли отримати вічне життя, чи то на духовім поземі чи на тілеснім; і що ся дорога є приготована через його возлюбленого Сина Ісуса Христа. Ісус сказав: „Я дорога, правда і життя.” (Йоана 14:6) Приготовання дороги мусить відноситися перше до приготування церкви, а пізнійше до дороги для всіх людей, що прийдуть до гармонії з Богом. Пророк також говорить про возлюбленого Сина Божого як Пислянца великої угоди, через котру прийдуть благословенства. Сю то угоду Бог зробив з Авраамом. Се той Писланець або Амбасадор, що прийде до храму негайно.

Храм

Писання показують, що кляса храму складається з тих посвячених Християн, що є вірні

Богу. „Ви церква Бога живого, яко ж рече Бог: вселюся в них, і ходити му; і буду їм Бог, а вони будуть мені люде.” (2 Коринтян 6:16) Промовляючи до тої самої кляси апостел говорить: „Тим що через його має приступ обоє в одному дусі до Отця. Тим же оце вже ви більш не чужі і захожі, а товариші святим і домашні Божі; збудовані на підвалині апостолів і пророків, а угловий (камінь) сам Ісус Христос; на котрому вся будівля, до купи споена росте в церкву святу в Господі. На ньому і ви збудовуєтесь на оселю Божу Духом.” — Ефесян 2:18-22.

Апостол Петро відносить до тої самої кляси яко до живих камінів в храмі Божому: „І самі яко живе каміння будуйте дїм духовий, священство святе, щоб приношено жертви любовпріємні Богу через Ісуса Христа.” (1 Петра 2:5) Ісус Христос є Голова храму або дому синів. (Жидів 3:6) Храм Божий є святий в очах Господніх, тому що члени храму є посвячені Йому. „Хиба не знаєте, що ви храм Божий, і дух Божий живе в вас? Коли хто зруйнує храм, зруйнує його Бог: бо храм Божий святий, котрий есте ви.” — 1 Коринтян 3:16,17.

Тепер, пізнавши що є храм і хто Писланець, котрий прийде негайно у свій храм, даьше мусимо рішити (1) доказ Його приходу, (2) ціль його приходу, і (3) час його приходу до храму.

Доказ Його Приходу

Описуючи Пислянца котрий прийшов до храму, пророк так говорить до тих, що знаходяться у храмі: „Ангел завіту, що його бажаєте ось він йде, говорить Господь Саваот.” Великим бажаннем для членів храму є Ісус Христос, Жених. Се є показано в приновісті о десяти дівицях. З великім запалом сі мудрі дівиці чекали на Його прихід. Їх радість в Йому і їх бажання Його приходу є показані через факт, що вони взяли олій в їх посудини, своїми лампами, і вийшли на зустріч Йому.

Дальше в приповідці є показано, що вони з радостю воскликнули: „Ось Жених!“

Дальший доказ Його приходу є показаний в приповідці о Талантах. „По довгому ж часу, приходять пан слуг тих, і бере перелік із них.“ Ще інший доказ Його приходу є показаний в приповідці о минах. (Луки 19:15) Тут є ясно сказано, що Цар або Післанець поверне і прийде до тих, кому Він припоручив справи свого царства.

Дехто може сказати що приповідки не можна брати як доказ Господнього приходу до Його храму. Але слова пророка Малахія не лишають жадного сумніву про Господень прихід, коли він сказав: „Господь, котрого ви шукаєте, негайно прийде у свій храм, ось він йде.“ Слово негайно тут означає, що він прийде прямо. Коли приходять повня часу на Його прихід, то Він йде і не запізняється. Прихід до Його храму не є уявлена річ; се є факт, дійсність про що писання говорять з натиском. Дальше Його прихід до храму, як се подає св. Писмо, не є поза засланою, але підчас коли „ноги“ або останні члени Христа є ще в тілі на землі.

Ціль Його Приходу

Ціль Господнього приходу до Його храму є ясно показана в приповідках о Талантах і о Минах. Сі дві приповідки показують, що він прийде взяти рахунок від своїх слуг котрим Він перше передав інтереса свого царства. Він „приходить і бере перелік із них.“ (Маттея 25:19; Луки 19:15) А що Він бере перелік із посвячених, і признає вірних, то се є показано через Його слова: „Гаразд, слуго добрий і вірний: у малому був еси вірен, над многими поставлю тебе. Увійди в радости пана свого.“ (Маттея 25:21) Що Він йде до свого храму в в цілі судження, то про се пророк говорить так: „Господь є у святому храмі своєму, на небесах престол Господній; очі його дивяться, повіки його розглядають синів людських. Господь випробує праведного, а безбожного й того, хто любить насилля, ненавидить душа його.“ - Псалма 11:4,5.

Писання показує, що Господь найперше бере перелік від своїх слуг. Апостол говорить про той суд так: „Бо пора початись судові від дому Божого; колиж найперш од вас, який копєць тих, що некоряться благовістю Божою?“ (1 Петра 4:17) Слова пророка Малахія показують, що Він йде до свого храму в тій цілі, щоб судити правдну церкву, а опісля номинальну церкву; і що сей суд висвітить всякі думки серця і роботу людей. „Хто ж видержить день приходу його, й хто встоїть, як він язвить? Він бо — огонь розтоплючий і як те зімле очищуюче.“ — Малахія 3:2,3.

Треба завважити, що Господь засів перетоплювати синів Ливійових. Левіти представляли домівники віри, або так сказати тих, що посвяталися чинити волю Богу. З між покоління Левійного були взяті священники. Побідники з між позатипічних Левітів будуть становити царське священство клясу храму. Інші з між позатипічних Левітів будуть мати місце у великій громаді.

Апостол Павло говорить, що робота всіх буде випробувана вогнем. (1 Кор. 3:12-15) Хоть ся огнева проба мусить прийти на кожного посвяченого підчас його досвідчення, то однак здається певним є, що се пророчтво головню відноситься до часу коли Господь прийшов до свого храму. „День бо той виявить, яке діло було кожного.“ Пророк Малахія показує, що ті проби мусять бути так ostrі і досвідчаючі, що хто вповні не буде тоді відданий Господу буде викинений, а той, що встоїть сі вогневі проби, буд. признаний Господом, щоб „принесли жертву Господеві в праведності.“ Жертва яку приносять посвячені Богу складається з їх щирого посвячення Йому, котра провадить їх до вірної служби яко Його свідки.

Як здається, то писання ясно учить, що Господь буде мати клясу храму, або свідків, котрі будуть цілковито віддані Йому. Апостол Павло пояснює приношення жертви через Християнина, коли говорить: „Тим же оне виїдмо до нього остронь стану, дізнаючи паруги Його, не маємо бо тут сталого города, а того, що буде шукаємо. Тим оне через Нього приносмо жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть „овощ уст“, що визнають імя Його. Благодворення ж і подільчivosti не забувайте; такими бо жертвами догаджують Богу.“ (Жидів 13:13-16) Хто приносить таку жертву в праведності, на такого сатана зверне свої стріли, тому що вони сповняють заповіді Божі. — Одкриття 12:17.

Бог любить тих, що поклоняються Йому духом і правдою, і хто не вповнає на себе або на поверховні церемонії, і хто не думає про себе висше чим повинен думати. (Филипий 3:13; Римлян 12:3; Йоана 4:23,24) Такі те приносять жертву Богу в праведності. Такі є всеціло віддані Господу. Вони є святі так як Господь є святий. — 1 Петра 1:14,15.

Коли Він прийшов до свого храму тоді прийшли вогняні проби через котрі Він очистив його. Господь сидить на престолі в храмі своїм, в домі Божім, і провадить слідство і судить його. Зі снів пророчтва можна бачити, що свідки Божі мають виконати багато роботи, по сім як Господь прийде до свого храму; що сю роботу мусять виконати признані

сини Леввіна; і що вони мусять бути вірними свідками для Господа. Ще інша ціль приходу Його до храму є, щоб судити номінальне Християнство і їх союзників, як се показують інші писання. — Мал. хіа 1:2,3.

Час Його Приходу

Том, що Господь є невидимий для чоловіка, і Його прихід є невидимий, для того доказ приходу до Його храму мусять ся доказувати на підставі річей невидимих для натурального ока. Рівнож час приходу Його мусять ся ршати на підставі оточуючих свідочств і Слові Божому.

« Коли Бог відобрав від Ізраїля право царювати, то Він сказав що се Він зробив на означений час аж прийде той, що має право до його і Він дасть йому. „Скину, скину, скину, й не буде його, поки прийде той, що має до його право й кому віддам його!“ (Езекиїла 21:27) Хоть і Господь Ісус мав всяку силу і власть від часу Його воскресення, то однак Він не міг уживати тої сили проти сатанської організації аж поки не скінчуться часи поган.

« В гармонії з сим апостол Павло пише: „Він же, принісше одну жертву за гріхи, сів на завсїгди по правіці Бога, дожидаючи далі, доки положаться вороги Його підніжком нїг Його.“ (Жидів 10:12,13) Се дальше є поперте словами пророка: „Сказав Господь моему Господеві: Сядь праворуч коло мене, доки не положу ворогів твоїх підніжком тобі в ноги!“ — Псалма 110:1.

« Сі писання заперяють, що Господь зачав уживати своєї власти проти диявольської організації аж по закінченню поганського часу. Період поганського часу тривав 2520 років і закінчився в осени 1914 року. Сей рік зазначає час коли Ісус Христос перебрав власть і зачав царювати. Від тоді Він став активним: „Жезло сили своєї пришло Господь із Сиона; царюй серед ворогів твоїх!“ (Псалма 110:2) Самий Ісус сказав, що се значить час коли він зачне уживати своєї власти, і що тоді зврушаться народи і наступить велика війна. — Одкриття 11:17,18; Маттея 24:7,8.

« Події які переходили при кінци Жидівського віку безсумніву мають свій паралель подій при закінченню Євангельського віку. Докази є ясні, що Господь Ісус у першій приході зачав свою місію в осени. Три і пів роки пізнійше, а іменно 33 роки по своїм рождестві, Ісус представив себе яко цар Ізраїльський, але був відкинутий через той наїд. В той самий час Він вступив в Єрусалимський храм і зачав вичищувати його. (Маттея 21:1-13) Рівнож коло того часу Бог, через Ісуса Христа, правно відкинув дім Ізраїля. — Маттея 23:38,39.

« Поганський час скінчився в осени 1914 ро-

ку. Докази є досить ясні, що Господь Ісус Христос, в послушенстві до Божого приказу в той час зачав уживати свої сили. (Дан. 12:1; Псалма 110:1,2; Одкриття 11:17,18; Маттея 24:7,8) Після сього паралелю можемо сподіватися, що три і пів роки а іменно на весну, 1918 року Господь прийшов до свого храму. Если се правда, так можна сподіватися, що Він зачав в той час вичищувати позатиничну святиню, і що скоро по сім номінальне Християнство або духовий Ізраїль був цілковито відкинутий Господом.

Свідочства Доказів

« Свідочство є то матеріал котрим доказується якусь правду даного писання. Певне свідочство є то, котре дає наочний свідок, що він знає що є правдою. Свідочство оточуючих обставин є сполученне гармонійних доказів, котрі в природний спосіб провадять до певного заключення. Коли ж події сповняються в гармонії з Божим правом, тоді називаємо се свідочство фактом. Если Бог через своїх пророків предсказав, що певні події стануться в якімсь незначнім часі, і коли сі події переходять і ми знаємо що вони є правдиві, тоді сі фізичні факти, називаємо свідочства оточуючих обставин.

« Вірність свідочств залежить много від обставин, про котрі знаємо, що вони є правдиві. Если ми бачимо певні події, що переходять в нашій часі і що сі знані нам події є правдиві і як раз є точно в гармонії з Божим пророцтвом, тоді кажемо, що на сі факти можна сполягати і є відповідними доказами до рішення певного питання. Отже питання тепер до рішення є: Коли Господь прийшов до свого храму, і які є докази сього?

« В осени 1914 року розгнівалися народи; прийшла світова війна, і по сім скоро наступили голоднечі, пошести і земло труси; тоді наступило переслідування Християн, і інші річі предсказані Ісусом Христом, що мали зазначити кінець світа. В сім то часі, як каже писання, коли Він взяв власть і зачав царювати. Ся дата точно рівнобіжить з часом коли Він зачав свою місію у першій приході. Три і пів роки від осени 1914 року, а іменно на весну 1918 року, на посвячений наїд Божий пришли вогневі проби, про котрі всі Християни добре знають. Се прийшло як раз в гармонії з пророцтвом Малахії у котрім він зазначає події, які стануться, коли Господь прийде до свого храму. — Малахія 3:3.

« І засяде він до перетоплювання срібла й очистить синів Леввіних. Такі то є слова пророка. Сини Леввіні представляють дім вірних, тих котрі є дійсно посвячені Господу і зачаті з духа. В гармонії з сими словами апо-

стол Петро каже, що суд мусить розпочатися від дому Божого. (1 Петра 4:17) Дійсна ціль свого очищення є, щоби вірі, котрі перебувають вогневі проби, могли по сім приносити Господеві жертву в праведності. Отже виходить, що єсли хто з посвячених не встояв у службі, то по сім такий не міг приносити жертви в праведності; або так сказати вони не будуть радісно служити Господеві в гарм зій з Іс о сьвятою волею).

Проби які прийшли на церкву 1918 року були дуже острі. Декотрі з посвячених були ув'язнені. Декотрі, що були заняті в службі Господній, змовилися з ворогом і зрадили своїх братів, так як се Ісус предсказав. (Маттея 24:10) Інші знову дістали страх і не хотіли давати отверто свідцтва про Господа. Інші знову згрупувались в ріжні громади, називаючи себе послідувателями Ісуса Христа і відмовилися дальше брати участь у службі і голосити царство.

Так далеко як сі факти відповідають усім вимогам пророцтва і становлять фізичні факти з окружаючих обставин на котрі можна вповні сполягати. Християни знають, що сі факти є правдиві і на котрі можна цілковито сполягати, і напідставі котрих можна певно заключити, що Ісус прийшов до свого храму на весну 1918 року.

Позаяк у приповіді о Талантах є показано, що Господь прийде до свого храму в тій цілі, щоби зяти перелік від тих, котрим Він передав справи свого царства, то можна сподіватися, що від тоді зачалась робота судження. В приповіді показано, що Господь знайшов декотрих вірними, і сих Він оправдав і запросив увійти в радість Його. Факти показують, що від 1918 року многі позатипічні сини Левііна, себто посвячені увійшли в радість Господа і тепер знають, що радість Господа є їх сила. Се поясє чому ті, що були заняті в активній службі царства протягом кількох минулих років знайшли велику радість в ній. Вони зрозуміли факт, що прийшов час для Господа установити царство, котре принесе визволення церкві і цілго людства.

Про тих признаних Господом згадується також у приповіді про Весільну одежу, що вони одягнулися в ню і нескинули. Задягненне весільної одежі значить, що вони радісно чинять волю Богу і служать Йому в Його назначений спосіб і в гармонії з Його приказами.

Сі признані сини Левііна, про котрих згадується в сім тексті, є ті, що прийняли ризи оправедливости коли Господь прийшов до свого храму, і котрих чувства серця є висказані через пророка Ісаїю: „Велико радува-

тись буду Господом, звеселиться душа моя Богом моім; він бо зодягнув мене в одежу спасення, ризою справедливости обгорнув мене; мов на женіха, вложив в менець, мов княгиню, прибрав окрасами." — Ісаїя 61:10.

Се також значить, що позатипічні сини Левііна котрі переносять вогневі проби, отримують красне виrozumінне Божого пляну. (Одкритте 11:19) Так і сталося, що церква по 1918 році отримала яснійше виrozumінне Божого пляну. По сій даті прийшло яснійше виrozumінне щодо ріжниць між роботою Ілії а Елисея. Тоді побачили, що Ілія представляв роботу церкви перед 1918 роком; а вогневі колесниці, що розділили Ілію від Елисея, представляли період часу церкви від 1918 року до 1919 року; що вогневі колесниці, котрі розділили Ілію від Елисея представляли час Господнього приходу до Його храму котра то подія йшла в парі з вогненими пробами; що період чекання між забраннем Ілії аж до переходу Елисея через Йордан, представляв період неактивности між 1918 роком а 1919 роком. Дійсна ріжниця між Ілію а Елисейом є та, що Ілія боявся а Елисей не мав жадного страху. Совершенно любов значить несамолобне служенне Господу. — 1 Йоана 4:17,18.

Се пояснює чому таке напружене і радісне свідцтво було дане помазанниками від 1919 року. Тоді церкві було дано ясне виrozumінне приповістей відносно царства; останка; народження нації; виляття святого духа; ризи справедливости; значіння Сиону; і привилею і задачі тих, що в Сионі, щоб вони величали імя Бога Єгови. Докази є надто ясні для церкви, що Господь прийшов до свого храму 1918 року і що суд дальше відбувається.

Судження Других

Єсли повисші обчислення є добрі, то ми повинні знайти докази, що зараз по 1918 році Християнство цілковито відкине царство Христове і буде відкинене Господом. „Слухайте всі народи, вважай, земле, й вся її повнота! Нехай буде Господь свідком проти вас, Господь із святого храму свого." (Михей 1:2) „А Господь — у храмі своему святому; нехай вся земля мовчить перед ним!" (Аввакума 2:20) Сі писання указують, що тоді зачнеється суд і над другими людьми окрім синів Левііних.

Пророк Ісаїя видів духом як Господь сів на своїм престолі у храмі своїм. „Бачив я Господа на високому й піднесеному престолі, а краї риз Його наповняли храм." (Ісаїя 6:1-11) Без сумніву, що престіл тут відноситься до часу коли Христос зачав судити свій храм, а не до часу тисяч років, коли то Він буде судити всі племена землі. Се пророцтво Ісус присту-

сував до духовенства тілесного Ізраїля. (Йоана 12:40) Сі слова мусіли також відноситися до номінального духового Ізраїля при кінці Християнської Ери. Навіть обставини зазначені в пророцтві показують час Його присутності в Храмі.

“Ісаїя каже, що він мав то видіння коли цар Озія умер. Озія ясно представляє номінального духового Ізраїля, котрий через довгий час уважав себе за представителя Господнього. Озія був царем Ізраїльським через більше чим п'ядесят років. Через довгий час він чинив праведність в очах Божих. З бігом часу він стався дуже багатий. Він часто воював і був великим будівником. Він стався могутим володарем, але його зухвалість допровадила його до упадку. Він умер в проказі, що є символом гріху.

“Християнство або духовий Ізраїль був організований для доброї ціли. (Еремія 2:21) Через якийсь час люди в тій організації голосили Божу вість. Ся система будувала много церков, шкіл і шпиталів. Вона спричинилась багато до морального піднесення людства. Але зарозумілість і зухвалість духовенства допровадила її до упадку. Апостол Павло перестерігав проти сеї річи. — Римлян 11:25.

“Цар Озія не мав права ділати яко священник. Але він так себе високо цінив, навіть вище понад священники, що він пішов до святині і приніс в жертву кадило за що був поражений проказою.

“Через много літ перед 1918 роком вість теperішньої правди була голошена по цілім Християнстві. Духовенство хвалилось своїм багатством і силою. Коли вибухла світова війна в 1914 році, Християнство попірало війну і їх проповідники заохочували молодих людей в уколи і навіть казали їм, що, если вони помруть на полю битви, то вони стануться частю жертви Ісуса Христа. Хотий дуже часто давалося їм свідоцтво, що ся світова війна і инші події є доказом кінця віку і присутности Ісуса Христа, то вони відмовилися звернути на се увагу. Хотий число передових провідників видали маніфесто, і вказали що сі події є доказом присутности Христа і приближення Його царства, то однак й на се ніхто не звернув уваги; а пізніше і ті, що видали се маніфесто, опрокинули його. Номінальне Християнство, ненавчилось лекції п'яне багатством і силою яку воно дістало через злуку з багачами і політикерами, стало дуже горде, зухвале і зарозуміле.

“Коли політичні і торговельні сили заснували Лігу Націй, що є продуктом диявольського розпорядження, то духовенство, замість опрокинути її, зачало вихваляти і витати яко

„політичний вираз царства Божого на землі.“ Сим вони показали свое зухвалство і неначе сказали до Єгови: „Тепер завдяки сеї Лігі Народів ми зможемо установити Твое царство для Тебе.“ Сим вони опрокинули Господа і Господь відкину: їх раз навсегда. Се взяло місце в січню 1919 році, і є паралельом часу коли Господь відкинув Ізраїля у першій приході.

“Сеї зухвалій гріх що номінальне Християнство поповнило, є ясно показаний в словах, якими Злучені Церкви попірало Лігу Народів. Вони сказали:

„Прийшов час зорганізувати світ для правди, добра справедливости і людства. Для того ми яко Християни завзиваємо установити Лігу Народів на пришлій Конференції. Така ліга не лише є конечна для установлення миру, але се є політичний вираз Царства Божого на землі. Ліга Народів має свій початок в євангелії. Як євангелія, так і її ціль є мир на землі і добра воля між людьми. Як євангелія, так і її апель є всевітний. Погибші герої померли надармо, хиба що з їх побідки вийде нове небо і нова земля, де домує справедливність. (2 Петра 3:13) Церква (номінальна) може дати духа добрі волі, без чого і Ліга Народів не може існувати.“

“Сим вони заперечили прихід Господа і Його царство котре має благословити людство, і отверто пристали до диявольского розпорядження; а потім зухвално і богохульно представляли себе перед Господа. Так як на їх прототипі Озії, зараз показалась проказа і на номінальній системі. Се нам помагає віднайти час сповнення пророцтва Ісаїя.

Пробудження Божих Свідків

“Часто буває, що Господь Бог уживає своїх людей до сповнення пророцтва, і по сім показує їм се сповнення. Протягом більшої части 1918 і 1919 року дуже мало давалося свідоцтво о правді. Церква була стримана задля обставин які виробили з війни. В осени 1919 року кілька тисяч посвячених Богу людей зішлися на конвенції в Сідар Поїт, Огайо. На сій то конвенції була перша згадка про ріжницю між роботою Ілії і Елисея. Тоді зачало ставати ясно посвяченим, щодо того часу робота була представлена через Ілію, і що Елисей представляв роботу яку церква має ще зробити.

“Пророк Божий Ісаїя представляв правдивий нарід Господень в стані храму. Видіння яке мав пророк Ісаїя представляло церкву по сім як Господь прийшов до свого храму. Він бачив Господа стоячого по над Сирафимами і чув голос, як вони покликували один до друго-

го: „Свят, свят, свят Господь сил, вся земля повня слави Його!“ — Ісаїя 6:3.

“Коли Ісаїя побачив се видиво, і знаючи що він був несовершений, воскликнув: „Горе мені! погибель моя! я бо людина з нечистими устами, — а се ж очі мої бачили Господа сил небесних!“ (Ісаїя 6:5) Тут здається, що його нечисті уста відносилися до слів його уст, або радше до слів які він повинен був говорити. Він зрозумів, що він повинен був прославляти Бога так як се серафими чинили. Та через своє голосінне він став чистий. „На се притетів до мене один серафим із жарючим углем у руці, що взяв кістками з жертвіника; і приторкнувсь ним до моїх уст, і промовив: Приторкнувсь оце до твоїх уст, і взята від тебе беззаконність твоя й з гріха твого ти очищений.“ — Ісаїя 6:6,7.

“Уста Ісаї були вичищені вуглем що був взятий з жертвіника. Се значить, що коли сини Левіїни були очищені Господом, тоді їх уста стали чисті; себто кляса храму пробудилась до більшої активності в представленню Господа. Тоді вірні сказали: „Ось я, пошли мене!“ (Ісаїя 6:8) Се є як раз в гармонії з словами Псалмисти: „В день потуги твоєї буде нарід твій готовий у святій оздобі; з лона зарева раннього спаде тобі роса молодості твоєї.“ — Псалма 110:3.

“Готовість йти була показана в словах: „Ось я, пошли мене!“ від того часу кляса Ісаї, с.т. очищені сини Левіїни, чим раз більше оцінювали привилей служити Богу; і десь около 1922 року були поорганізовані кляси для систематичного голосіння правди.

“Девятий і десятый верші пророцтва Ісаї (шестой голови) відносяться до духовенства і огазують, що їм треба голосити правду відносно Божих замірів. В гармонії з сим члени храму вислали проклямації, декларації і послання, щоб людям представити духовенство у правдивім світлі, і хто має уши до слухання нехай би слухав. Ся робота поступала в перед з ревністю, яка подобає синам дому Господнього.

“Дехто припускав, що робота скінчиться в 1925 році, але Господь сього не зазначив. Кляса храму є представлена, що питає се питання: „Докіль же сього, Господи? А він відповів: „Докіль же опустіють міста й зостануть без осадників, а доми без людей, та докіль земля отта цілком не стане пустинею.“ (Ісаїя 6:11) Отже тут показує, що повинність і привилей синів Левіїни приносити жертву в праведності буде аж робота цілковито скінчиться. Ся жертва в праведності є цілковито відданнися Господу.

“Сі пророцтва є в процесі сповнення і повинні бути великим захопненем для помазан-

ників. Вони дають докази, що Господь ділає через церкву. Доказ Господнього приходу до Його храму і чищення синів Левіїни пояснює чому було більше активності в службі Господній протягом минулих кілька років. Се пояснює також чому церква має яснійше виrozumіння Божого пляну. Яснійше виrozumінне і більша ревність для Господа йде рука в руку.

“Сини Левіїни, що були взяті під ризи неправедливости і були очищені і придіти в одежі весільній, тепер посідають подвійну м-ру духа в гармонії з типом Елсейової роботи. (Гойла 2:28-30) Блискавині освічують клясу храму і вони радується. Вони оцінюють сей факт, що Бог сказав до них: „Ви свідки мої, що я Бог.“ Ідїть і скажіть людям, що Єгова є Богом; Ісус Христос є Царем, і що він тепер на своїм престолі; що Його царство наближилось. Скажіть людям, що царство диявольске мусить упасти. Збирайте каміння спотикання, на котрі люди спотикались; указуйте їм на дорогу, котру Бог отворить їм, котрою вони будуть могли йти і сповняти права святости. Піднесіть прапор для людей. Чинячи се, скажіть тим, що в Сионі, що Господь царює!

“Протягом минулих кілька років можна було завважити, що декотрі одиниці хотяй називали себе посвяченими, то уважали себе за більше важних чим Господню службу, і вперто трималися так званих своїх прав і приказаній, і котрі вперто чинили ту маленьку роботу в свій власний спосіб, а ігнорували способом Господнім. Сі не уївшич в радість Господню ані вони не мають радости в Його службі.

“На підставі сповсних пророцтв бачимо ясно, що Господь є у своїм храмі і дальше провадить суд; що друга часть приповісти про весільній одежі сповняється, і що Він доповняє потрібне число гостей на весілля; і що сі, коли вони пізнають правду, то тримаються її з більшою ревністю чим ті, що були довше у правді. Сі приносять жертву в праведності; або так сказати вони є всеціло посвячені Господу.

“Знову є такі, що снять сні і уявляють собі як чудово то буде коли вони „розвинуть собі свій характер“ так, що Господь буде старатися забрати їх до царства. Безсумніву, що Християнин мусить чинити все, що є в його силі, але Господь не приказав виробляти собі совершенного характеру, за що Він мавби даги їм вхід до царства. Не одиниці будують дїм Господень. Мабуть пророк відносився до того часу, коли сказав: „Коли Господь небудує доми, даремно трудяться будівничі; коли Господь не стереже міста; даремно пильнує сторожа.“ — Псалма 127:1.

“Ісус Христос є основою того будинку, „на котрому вся будівля, докуви споена, росте в

церкву святу в Господі." (Ефесян 2:21) Яку ж участь Християнин має в будованню храму? Відповідь є: Він мусить бути святій так як і Його Отець є святій; а святість значить цілковите, чисте і абсолютне відданнє Господу і всі свої здібности якими він був обдарований. Чинячи се Господь уживає його до виконування своєї волі, і сим чином Господь будує храм. Апостол так каже: Бог бо се робить у вас, щоб і хотіти (вам) і роботи по (Його) впадоби." (Филипян 2:13) Ісус Христос є головним каменем у сім славнім храмі. Бог положив сей головний камінь і Бог буде той дім. „І самі як живе камініє, будуйте дім духовній, священство святе." — 1 Петра 2:5.

"Нехай отже святі Його не внивають тепер. Не глядіть на себе і не знеохочуйтеся своїми несовершенностями. Не глядіть на себе у своїй зарозумілості і не кажіть до себе: „Що за красивий я є!" Отримавши ризи справедливости, і увійшовши в радість Господа, глядіть щоб ви перебували там і щоб кождий з вас виконував свою часть вірно, даючи свідочтво про Господа. Хто так буде чинити той має запевненнє Боже, що він буде мати щедрий вхід в Його славне царство.

ПИТАННЯ ДО СТУДІ

До кого говорить наш текст? Що слово Посланець означає тут? Хто він є і як він приготував дорогу? Що означає храм? ¶ 1-5.

Котрі приповіді головнє поділяють Господень прихід

до Його храму? Що значить, що Він прийшов негайно? ¶ 6-8.

Яка є ціль Його приходу, і яка була його перша робота? ¶ 9,10.

Що означає вичищеннє синів Левііна, і коли се було зроблено? Що станзвить жертва в праведності? ¶ 11-15,25.

З чого складаються докази Господнього приходу до Його храму? Чому він не прийшов скорше? ¶ 16-18. Коли Він мав уживати своєї власти проти сатани? Які події припадци Ісусової місії були паралельом з нашим часом? ¶ 19-21.

Поясни вирази свідочтво, певне свідочтво, свідочтво окружаючих обставин, і фізичні факти. ¶ 22-24,27. Які проби прийшли на першу в 1918 році, і які були наслідки? ¶ 26.

Коли святі були запрошені увійти в радість Господню? Коли вони були одягнені в весільні одежі і в ризи справедливости? ¶ 28-30,50.

Як сповнився образ Елисея? ¶ 31,32,49.

Що є показано в Михея 1:2 і в Аввакума 2:20? ¶ 33.

До якого престолу відноситься пророк Ісаїя в 6:1? Кого представляв цар Озія і який був його гріх? 34-37. Який подібний гріх поповнило Християнство в сих часах? ¶ 38-41.

Яка правда була показана церкві в 1919 році? ¶ 42. Яке було видиво Ісаї (6:1-11) і ще означувало воно? Що означувало очищеннє уст пророка жаром з жертвника. ¶ 43-46.

Поясни подрібно вери 9-11 сього пророцтва. ¶ 47,48.

Що Господня присутність в Його храмі обьявила? Чим Християни будують храм Господень? ¶ 51-53

Як можемо мати щедрий вхід в Його царство? ¶ 54,55.

Гріх Котрий Ніколи Не Буде Прощений

ЦНАЙБІЛЬШЕ дорогу річ, яку може посідати створіннє, життя. Життя є благословенство, ласка від Бога Єгови, Створителя життя. Життя є благословенством, хотяйби воно тривало лишень короткий час, як кілька днів або кілька років. Се є Божий найлучший дарунок для створіння. Посідати вічне життя є найбільше чудовим благословенством; а ще до того мати совершенну свободу, совершенний мир, совершенну радість і совершенне здоровля, значить посідати неоцінений скарб.

Бог створив рід людський і дав йому можливість отримати вічне життя, разом з свободою, миром, здоровлем і щастям, на тій підставі, що чоловік буде послухний Божому закону. Се все Ісус з сумував словами: „Любити меш Господа Бога твого всім серцем твоім, всією мислею твоею і всією силою твоею, і ближнього як самий себе." Спевністю, що се є розумні і справедливі вимоги.

Тим більше Бог бажає, щоб кождий чоловік жив, і для того Він дав закони, котрі запевняють всім послухним вічне життя. Остаточно прийде час і всі розумні створіння будуть познакомлені з тими правами, і кождий хто прийде до цілковитої гармонії з ними, той отримає найбільший дарунок який Бог може дати, а іменно свободу, мир, щастя, здоровля і життя вічне у совершенній стані. Если сі річі є Божим найлучшим дарунком, то виходить, що найбільшою стратою, яку чоловік може понести, є загубити сі благословенства і стратити надію віднайти їх, себто умерти, як пес, і так позістати мертвим навкі.

Єгова промовляв до Ізраїля такими словами: „Так певно, як я живу говорить Господь Бог, не бажаю я смерти грішникові, а того, щоб він звернувся із свого шляху та йостався живим. Зверніте, зверніте з вашого шляху; про

що вам умірати, доме Ізраїля? — Єзекіїла 33: 11.

І знов у 5 Мойсея 30:19 читаємо: „Кличу сьогодні проти вас за свідки небеса і землю: Поставив я перед тобою життя і смерть, благословенне і прокляття! Вибирай же життя, щоб жити на світі тобі і твоєму насінню.” Сей останній текст показує, що Бог бажає щоб чоловік жив. Се значить, що Він дав чоловіку щось відмінного чим звичайному звірятку, а іменню, вільну моральну волю і вимагає, если чоловік бажає отримати вічне життя, то він мусить добровільно прийняти услівя на підставі котрих Бог дає життя вічне, а се є бути добровільно послушним а не примусово.

Се пояснює чому Бог не дає нікому життя, хіба що Він перше випробує його лояльність і посвяту і докаже, що він оцінює життя і любить Бога і ближнього. Іншими словами сказати, кождий чоловік мусить переходити суд о життя. Се пояснює нам чому Адам був поставлений на пробу в Едені.

Є лише одна річ що може розлучити чоловіка від життя, котре Бог дав йому, а се гріх. Гріх є поломання Божого закону; і кождий переступ є доказом, що переступник не є гідний того великого дарунку, життя, бо сим він доказує, що він не любить Бога понад усе, а ближнього свого як самий себе. Одинокую кару яку Бог вимірив сотворінню за переступ свого закону є смерть, що значить цілковито втратити життя яке Бог дав одиниці, разом зі всіма благословенствами.

Бог наперед сказав Адамові, що если він согрішить, смертю умре; що він повернеться в порох з котрого був сотворений. Отже коли він согрішив Бог відлучив його від підтримуючого життя овочів, орхів і яриин, що росли в раю, і був полишений умерати. Адам успів з великими трудностями існувати через 930 років, і остаточно умер, повернувся у порох з відки був взятий. Він стратив усе, що Бог дав йому: його прикрасний дім і окруження, життя і право до життя.

Божий закон є: „Будь послушний і жив; або гріши і вмирай.” Се право останеться не змінене. Бог Єгова був суддею, котрий виповів вирок, кажучи: „А то вмире певно.” Адамові діти, еще ненароджені тоді, прийшли на світ під засудом смерти, якож бо написано: „В Адамі всі умирають.” Адаж був вповні свідомий, що кара за гріх смерть, і тому його гріх був добровільний, і для того не можна його гріху невинити. Однак Адам не мав повного знання наслідків гріху, ані він не знав що його гріх діткне авесь рід людський. Він не міг побачити всіх тих слабостей, злочинства, війнів, пошестий, голодних і смерти, і що те все

впаде на 20,000,000,000 його потомків jako наслідок його одного гріху. Йому бракувало досвіду зі злом. З тої точки можна уменшити вину його переступу. І певно, що всі його ненароджені діти не можуть бути винуваті за се все.

Зогляду на сі факти любов Бога постаралася покарати Адама за його гріх щоб задоволити справедливність, і рівночасно постаралася викупити його від наслідків гріха. Щоб задоволити справедливність, Бог постарався о викуп, що значить, що хтось инший мав умерти за Адама.

Сим викупом стався Ісус; і є написано, що Ісус добровільно умер на хресті, і Єгова положив усі наші провини на Нього. Коли Йоан Хреститель пізнав в Ісусі Месію, тоді, указуючи на нього, сказав: „Ось Агнецъ Божий, що бере гріхи світа на себе.”

Що ж є гріхи світа? Гріхи світа є гріх Адама і всі гріхи унавшого роду людського котрі повстали jako наслідок Адамового гріха. Доказ сього знаходимо в листі до Римлян 5:15. „Коли бо через прогрішення одного чоловіка много померли, то много більше благодать Бога і дар благодаттю одного чоловіка Ісуса Христа у многих наддостаткували.” Давши викуп і задоволивши довг справедливости проти роду людського, Єгова може тепер простити грішникови і визволити його з під наслідків гріха. І се є як раз то, що Біблія учить, що всі, що сплять у гробах почувуть голос Сина чоловічого і псвиходять, щоб зачати нове життя і стати на суд о життя з декотрими користями, котрих Адам не мав.

Щож то буде закористь? Відповідь є: Людство буде мати цілковите знання о наслідках гріха, котре то знання вони здобули через досвід з гріхом і смертю, і котрого то знання Адам не мав. Будучи узброїні в знання, і всі їх гріхи прощені, помилувані через Христа, робота привернення буде поступовати вперед через тисячу років, аж покіль кождий член роду людського не дістане то, що він стратив в Адамі.

Тут треба завважати, що гріх Адама котрий обимає все його покоління, буде прощений. Хто учить, що по смерти грішники йдуть на вічні муки, той перечить що сі гріхи є прощені.

В книзі Еремії 31:31-34 читаємо: „Ось надходить час — говорить Господь, що вчиню нову умову з домом Ізраїлевим... Не такий завіт який я з їх отцями вчинив, коли взяв був їх за руку, щоб вивести з Єгипту; той завіт вони поломали, хоч я все зостався їм вірним, і говорить Господь... В дожу закон мій у внутро ім, і напишу його на серці їх... знати муть мене

аяння. Вони сталися предметом другої смерті. Їх гріх не може бути прощений. Вони прийняли ласку Богу надармо.

Отже бачимо, що гріх який ніколи не може бути прощений — добровільне погордження

Божої правди, Божої ласки. Це є богохульство проти духа святого, прощо самі. Ісус сказав: „Всякий гріх проститься дітям людським, але хула духа святого не проститься ні в сім ні в будучім віку.”

Питання І Відповіді

ПИТАННЯ: Котрі події зазначили початок обіцяного царства?

ВІДПОВІДЬ: Словесня пророцтв від 1914 року зазначили початок царства Божого. У двадцять четверті долові Маттея Господь предкавав події, котрі зазначать установлення царства. Повстане нарід проти народу війною; голодича; повеси, такі як Іспанська дифтеренза; революції в різних частях землі; Жиди будуть вертатися до Палестини; євангелія проповідуватися буде насвідкуванія всім народам. Сі і много інших подій зазначили початок царства Божого. Пророк Даниїл хотів знати коли царство буде установлене, але Господь сказав йому, що він не буде розуміти пророцтва, аж коли прийде кінець тоді Божий нарід зрозуміє. В Книзі Даниїла 12:4 читаємо так: „А ти Даниїле, заховай сі слова і запечатай сю книгу на останний час; мної будуть бігати сюди і туди, побільшиться навнїя.” Справді слова Господні снівнилися в наших часах. Хлопець п'ятнадцять років знає більше тенерних його прорід одно століття назад. Рух електричних возів, автомобілів, літаків і т.п. є свідцтвом, що мної бігають сюди і туди. Всі пророцтва відносно установлення царства снівнилися перший раз в історії світа в 1914 році.

Нині не треба шукати за доказом, що між народам стнує перешкох і люди є в страху від очидання, що приходить на вселенну.

ПИТАННЯ: Чи є у св. Письмі запевнення, що коли мертві повернуть з гробу, тоді ми, що будемо на землі, зможемо пізнати своїх знайомих?

ВІДПОВІДЬ: Так. Святе Письмо виразно учить, що хто поверне з гробу, той буде мізнаний тими, що будуть в той час жити на землі. В Луки 13:28 Ісус сказав до Жидів, ви „любачити Авраама, та Ісаака та Ікова і всіх пророків у царстві Божому”. Отже тут ясно сказано, що Жиди будуть бачити і пізнають пророків коли вони воскреснуть. В Книзі пророка Езекиїла 16:55 читаємо про привернення Содомців. Се пророцтво було написане кільканаїцять століть по звиченню Содомі, і мусить відноситися до часу воскресення. В чо говорить: „І сестри твої, Содома і з дочками своїми, вернутьсє до свого першого стану, й Самарія і її дочки й вернутьсє до свого першого стану, а в кінци и ти та й дочки твої вернутьсє до вашого давного

стану.” „Вернутьсє до давного стану” значить прийти назад на саму землю, на котрій вони були знищені, і снівністю, що Ізраїльтяни пізнають сих людей. В пророцтві Ісаї 35:10 читаємо, що велика радість тоді буде на землі, коли викуплені Господом будуть вертати назад зі смерті стану. Про се читаємо: „Вернутьсє єя визволені Господом; і з радісними піснями прийдуть на Сион; і радість вічна буде над головою в їх; радіщі і веселощі знайдуть вони, а смуток і воздыхання від них віддалятьсє.”

ПИТАННЯ: Прошу пояснити як Отець, Син і святий дух є одна особа.

ВІДПОВІДЬ: Сього не можна пояснити, тому що се є неправда. Біблія нігде не вчить про трійцю, але ся наука була позичина від старинних поганських релігій, котрі були диявольські. Се правда, що в нашім перекладі 1 Йоана 5:7 читаємо: „Бо три їх, що свідкують на небі: Отець, Слово і святий дух; сі три одно;” але перекладачі Біблії тенер твердят, що сей верш є підроблений, через прихильників о трійці, котрі слова були додані оксю триста років по сім як апостол Йоан написав єей лист. Для того всі модерні (Англійські) поправлені Біблії не містять в собі сього вершика. Найстарші рукописі Біблії які існують нині є рукопис в Ватикані ч. 1209, і Синаїтський і Александрійський рукопис. Ватиканський рукопис, котрий є найстарший з сих трьох і котрий знаходитьсє в Ватиканській Бібліотеці, не має сього вершика ані не мають „рочи два рукописі.

Ні Мойсей ані жадний з пророків у старім завіті не учили про трійцю; ані апостоли ані Новий Завіт не учать про се. Ісус не сказав, що Він є Бог, самий собі Отець. Він яко Слово або Логос був першим сотворінням Бога Єгови; отже Він був першим творивом Божим і первородним Сином. Так Ісус зазначив в Одкритті 3:14, кажучи: „Се глаголе Амінь, свідок вірний і правдивий, почин сотворіння Божого.” В Колосян 1:15 Ісус є названий „образ невидимого Бога, перворідень усякого творива” Дослівний переклад Ісана 1:1 є такий: „В почині (себто Божої роботи) було Слово (або Логос), і Слово було з Богом (Єговою), і Слово було бог.” В доказ сього zobач Переклад Вільсона — Даяїт, що є дослівний переклад Нового Завіту.

Позаяк Ісус, або Слово, або Логос, був сотворений перше, або початком Божого сотворіння, то Він не міг бути одною особою з своїм Сотворителем, котрий був

од віків до віків." Ісус не сказав: „Я є свій Отець", або „Я і мій Отець і святий дух є одно." Він сказав, що він і Його Отець є в одній гармонії, в однім напрямі, бо Ісус, все виконував волю свого Отця. Що таку єдність Він розумів, то се показано в Йоана 17:22, 23. Він молився за своїх учеників, кажучи: „І скажу, що дав сси мені, дав я їм, щоб були одно яко ж ми одно." (Йоана 17:22) Ісус, виконуючи вірно волю свого Отця показав совершенні прикмети любов, мудрість, справедливості і славу, що Єди в Його Отцю, так що Він міг вірно сказати: „Хто видів мене, видів Отця" (Йоана 14:7-9) Се значить, що Він був вірним образом свого Отця.

Бог Єгова помазав свого Сина Ісуса св. духом. (Маттея 3:16;17; Діян. ап. 10:38) Він помазав правдивих послідователів Христа тим самим духом. (2 Коринтям 1:21,22; 1 Йоан 2:20,27) Се не моглоб статися, еслиб св. дух був одна особа з Ісусом Христом і Богом Єгвою. Св. дух не є особа. Слово дух є переложене з грецького сл. ва „пнеума", що значить сила Бога, котра є чевидима, так як вітер або дух, але діяльність котрого є видима. Бог Єгова виляв свого духа або силу на Ісуса і сим Він помазав Ісуса, щоб Ісус міг робити роботу свого Отця. Ось таке є близьке спорідненне між Отцем, Сином і св. духом, але вони не є одна особа або трійця.

ПИТАННЯ: Прошу пояснити Приповіді 16:7, „Як чоловікові путі приятні Богу, так мирить він із ним ворогів його."

ВІДПОВІДЬ: Писання лише в обмеженій мірі відносяться до Його послідователів а головню відносяться они до совершенного чоловіка Ісуса Христа, єдинородного од Отця, котрий був повний ласки і правди. Про нього то, котрий „перебував вічність" пророк Ісаїя говорить: „Вибраний мій, що його влюбовала душа моя." (Ісаїя 42:1) Коли Ісус вийшов з Йордану то про нього дав ся чути голос: „Ти єси Син мій любий, що я влюбовав." (Марка 1:11) Той самий голос Отця гаворив, як ось коли Ясна хмара отінила їх, і ось голос із хмарн глаголючий: Се Син мій любий, що я Його влюбовав; Його слухайте." (Маттея 17:5) Тим більше самий Ісус був певний, що Він сповнить се писання, і промовляючи до своїх ворогів, письменників та Фарисеїв, Він прелєкавав своє розвняття їх руками, і тоді додав: „Не зоставив мене Отець; бо я роблю всякого часу, що подобається Йому." (Йоана 8:29) Але тепер, коли вже Його вороги спричинили смерть, чи може се бути правда, що Його вороги будуть в мирі зним? Так, писання доказують се з широкої точки погляду. Дивлячись на мінець тяляч дітя, бачимо що вороги тоді будуть в сив шпелному мирі з Ним. Більшість з тих ворогів упадуть перед наступом армії правди, зложать присягу вірности Новому Цареві землі, і стануться одважними воїнами за спречу проти котрої вони колись воювали. Декоتری з нас, як Савао з Тарус, колись були ворогами справи, яку ми тепер полярємо. Ну, а що ж станеть-

ся з нимими ворогами, непокоримими? Сі будуть положені спати і так будуть спокійно спати на віки вічні. Отже і сі будуть в мирі з Чоловіком, котрого дорожи все є угодні Богові.

ПИТАННЯ: Коли ми запремо наши очі в смерті, то чи дух йде до царства слави чи в місце темряви, або чи може спимо в гробі з тілом і душею, аж прийде Христос судити світ?

ВІДПОВІДЬ: Натхнене Слово Боже відповідає що хто вмер той не йде до слави, але в темній гробі і там смерттю спить, аж Христос у своїм царстві збудить з мертвих, у котрім то часі всі люди на землі живі і мертві будуть суджені. Нема місця, щоб нам помістити всі писання про сю точку.

Кали Бог виновів вирок смерти Адамові, то він сказав, що він поверне назад у порох. В Еклизіяста 3: 18-21 читаємо: „Людина не переважує звіра... все йде в одно місце й все вернеть у порох. Хто знає чи дух людський йде в гору, й чи звірячий йде в долину?" Если Слово Боже так не учить то й чоловік не має права науграти, що дух чоловіка йде до слави.

В Біблії слово дух є переложене з Грецького слова „пнеума" або з єврейського слова „руах", є переложені на „вітер", „життя" або „дух." Отже дух значить сила життя котру дає Бог, і котрий вертає до Бога при смерті, і ніхто не може повернути назад його до життя лише самий Бог, великий Життя-давець, через Христа.

Се що означують слова в Еклизіяста 12:7: „І вернеться переть у землю чим вона була а дух вернеться до Бога, що дав його." Інакше се значилоб, що грешники також йдуть до неба; а таке поясненне булоб зовсім невластиве.

Люди умерали поверх чотири тисячі років коли Ісус сказав: „Ніхто не зійшов на небо, тільки Син чоловічий, що знеба зійшов." (Йоана 3:13) Навіть самий Ісус при своїй смерті не пішов на небо; бо по своїм воскресенню Він сказав до Марії Магдалини: „Я ще не зійшов до мого Отця." — Йоана 20:17.

Що мертві є невідомі, то про се самий Ісус сказав: Коли Він пішов збудити доньку Еїра, Він сказав: „Дівча не вмерло, а спить." Се Він тому так сказав, що мав замір збудити її назад до життя. Люди, що сплять пробуджують ся, але хто гине, той, той вже пропав.

При смерті Лазара Ісус сказав до своїх апостолів: „Лазар, друг наш заснув; та я йду, щоб розбудити його. ... Говорив же Ісус про смерть його." — Йоана 11: 11-13.

В Одкріттю 20:11-13 показує, що мертві не сплять, але є невідомі, і вони встануть коли Христос зачне судити світ. Тоді жертві душі будуть наново сотворені, якож бо написано: „Та Бог спасе душу мою з рук підземної країни".—Псалма 49:15.

ПИТАННЯ: Чому Дослідники Біблії ніколи немають молитви через радіо, ані перед розлечаттем ані на закінчення відчиту?

ВІДПОВІДЬ: Для тої самої причини, що Ісус ніколи не мав молитви коли говорив до публіки, бо нато-

вни народу були невідроджені. Привилей є тільки для тих, котрі вже епустили сей змиваний світ і увійшли в угоду щоби чинити волю Божу. Тільки такі мають нагоду молитися до Бога яко їх Отця, тільки таких Він знає, за Своїх синів. Де Римляни 8:9 ми читаємо: „Кто ж хто духа Христоваго не має, то сей не Його.“ Знова є написано, що ми не можемо служити Богу і мамоні, рівнож що тільки є двох панів. Се є зовсім, не розумно, як і не поверте св. Письмом, думати, щоби діти непослушні, котрі служать Сатані, щоби могли приходити до Бога в молитвою і просити у Його заску і мали отримати Його благословенство. Псалмїста в (Псалмї 50: 16,17) де маємо сказано: „Де грїшника же говорить Бог: Чого ти говориш про устами мої, і носши в устах твоїх заповіт мій? Ти ж знаведів докір, і кинув слова мої позад себе.“

Молитва є привилей святих, синів Божих, котрі увій-

шли в угоду через жертву з Ним; і се не було би розумним молитися в присутності неосвячених, так само як молитися в присутності поганів котрі не хотять знати Бога, але тільки Баала. Ісус ніколи не хвалився публично. Друга причина є чому Дослідники Біблії не моляться публично є та, що Ісус був проти такої молитви, се є виразно сказано як ми маємо молитися. В (Маттея 6:5,6) Ісус сказав: „І коли молли ся, не будь таким, як лицеїри; бо вони люблять молитись, стоячи в школах та по рохїдних улицах, щоб їх бачили люди. Істино глаголю вам: Мають вони нагороду собі... Ти ж, коли молишся, увійди в хатину твою та, зачинивши двері, помолитись Отцю твоєму по тай; а Отець твій, що бачить по тайне, віддасть тобі прилюдно.“ Для того Дослідники Біблії не моляться до Бога в присутності перед неосвяченими, на підставі науки Ісуса і Його слів де вони беруть примір для себе.

Тексти і Коментарі на Освідчення

Середа 1-го січня

«І не мають вони спокою день і ніч, говорячи: Свят, свят, свят Господь вседержитель, що був єсть, і прийде.» — *Откриття 4:8.*

БОЖА організація хвалить Його за се чим він є. Він є всемогутим Богом і Його сила немає границь. Він був Всемогутим Богом Авраама, Ісаака, Якова і всіх святих пророків. Він є „Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа.“ „Отець милосердя і Бог всякої лїтхи.“ Він є святий і коли Його гнї буде висказаний проти бога свого світа, всім часі ніхто не буде міг остатися перед Ним. Він тільки є всемогутим Богом сил, і що всі герої Його мусять унасти перед походом Його армії. Коли він піде до акції, проти організації сатани, то вона до шаду буде знищена. Його велика сила і Його мастат не дасться порівнати з другими.

Середа 8-го січня

«Мертві небудуть хвалити Господа... Ми ж будем прославляти Господа від нині по віки. Хвалити Господа.» — *Псалма 115:17,18.*

ІМЯ Єгови Бога є гідне всякої хвали. Він є повним виразом несамолюбства. „Ми котрі зостанемось живими до приходу Господнього“, маємо привілію благословити Його тепер „від нині“ через показуванє Його хвали. Його імя від тепер буде на всегда вивисшено. Невидимі сотворіння для чоловіка будуть хвалити Його. А всі уряди нової землі, рівнож всі сотворіння будуть віддані і будуть славити Його святе імя. Високі гори піднесуть свої могучі голови з пісню слави. Гірські поля будуть давати славу імени Бога. Лісні дерева, приодіті шатю кї соти, будуться радували; всяке живоче сотворінне котре віддихає життем звучить разом одним хором з пісню на „славу Господню.“

Середа 15-го січня

«Щоб однодушно, одними устами славили Гґа і Отця нашого Ісуса Христа.» — *Римлянам 15:6.*

ПОМАЗАНЦІ Бога Єгови мають певну причину щоби співати славу імени Його. Понеж: відношенє їх яко синів дає їм привілію давати свідочтво на славу імени Його. Він їх приспособив до своєї родини і зробив їх молодшими братьями Ісуса Христа. Він їм дав задаток свого духа, і на ослївах їх вірности в пробах, Він зробить їх спів-наслідниками із своїм возлюбленим Сином. Між ними а Єговою існує близьке спорідненє, о них несамолюбний Отець старасться яко о синів своїх, а привілія синів і відвічальність відносно Отця є щоби всегда були Йому послужні і вірні. Любов і довіра до свого Отця помазанців провадить їх щоби несли свідочтво світу на славу їх великого Добродїя і Життя-давця.

Середа 22-го січня

«Господь бо-сила моя, і пісня моя-Господь; він став мені спасенєм.» — *Ісайї 12:2.*

ЄГОВА є котрий спасає. Не робить ріжницї як хтось може бти вірний і не робить ріжницї як хтось може говорити добре о своїм браті або ні, правдиві помазанці не будуть під впливом жадного брата, але будуть уважали що їх сила є їх Господь і що тільки Він одєд може дати їм спасенє. Через сполганє на Нього вповні вони будуть давати свідочтво на славу імени Його. Бог дав їм пізнати свою силу. Він постарався в одєду спасення для них чере котру вони є узнані певних спасення. В сполганю на Нього вони співають: „Оде Бог-спаситель мій: я вповаю на Нього і не боюся.“

Серена 29-го січня

«Прославлю тебе за гатє, що так премієно сотоєренний.» — Псалма 139:14. [Англ. переклад]

МИ тільки повинні приглядатися на чоловіка і зобачимо як прекрасним він є творивом. Як штучно електричний систем чоловіка є обдуманій, нічого неможливо прирівняти до чоловічого нервового систем. В голові має мозок, де є склад волі і розуму. Для здоро-

во-думаного чоловіка трудно собі уявити зручність чоловічого апарату, котрому нічого не бракує, Хто ж був сей що його так чудом сформував. Надзвичайного знання і здібності було потріба щоб сговорити чоловіка. Божий пророк дає узнання: „Розумієш, татко-диже, надто високе для мене, нездолю збагнути його.“ Іще більше преудним творивом буде скомплітований Христос, котрого єдність є представлена через людське тіло і його членів. Яку ж славу се принесе для Сотворителя.

Зміст Журналу Вартової Башти За 1929

СІЧЕНЬ		МАЙ		ВЕРЕСЕНЬ	
Період 4-х ладельфіні	3	Славите Єгови	67	Гадуйте в Єгови	131
Година Спокуси	5	Судження його людей	72	Духово Славі	134
Почина	5	Часть Друга	75	Заохочення	134
Період Ладельфіні	8	Часть Третя	76	Модити стався будівництвом	135
Під Дверми	12	Від Дому до Дому	79	Благословенства	136
Побічки	13	Тексти і Коментарі на Освід.	79	Хто Піде до Неба	137
Інт.ресуючі Питання	14			Модити в Новім Завіті	140
Тексти і Коментарі на Освід.	15			Тексти і Коментарі на Освід.	143
				Питання і Відповіді	144
ЛЮТИЙ		ЧЕРВЕНЬ		ЖОВТЕНЬ	
Жертвінки в Єгипті	19	Ласкаве запрошення	83	Бог Вільний Чим Авраам	147
Причина	20	Час	84	Подібність	148
Жертвінки	22	Суд	85	Включені	150
Намятники	22	Оправдані	86	Образи	150
Хто збудував П.	23	Доложеніє і уймленіє	88	Спір	151
Ціль сатани	24	Авкція	89	Три Ошусті	152
Жертвінки в Єгипті (часть 2)	25	Ісус яко Місіонар	90	Бог Євита Єгоє	153
Пророцтво	26	Тексти і Коментарі на Освід.	93	Спір Нова в Агентами Сатани	154
Знамено і Свідочтво	29	Питання і Відповіді	94	Елугі	160
Тексти і Коментарі	32				
МАРСЕЦЬ		ЛИПЕНЬ		ПАДОЛИСТ	
Болодар єв Бетлєєму	35	Сіон Гора і Город	99	Амбасадори	163
Словення	35	Сіон	99	Теперішня Задача	164
Кормить Своіх	38	Церква	100	Насіння	167
Вірна і Мир	39	Його Заповіді	102	Мотіха	168
Благословенства	40	Царство	103	Спір Нова з Агентами Сатани	169
Славити єв Бога кого	41	Бог Бою	105	Біжнота і Добребут	171
Чим Він є	43	На час	105	Тайна Царства Божого	173
Словідженіє єв Його Помазан	44	Перша Війна	106	Питання і Відповіді	176
Сила і Слава	45	Питання і Відповіді	111		
Тексти і Коментарі	48	Тексти і Коментарі	112		
ЦВІТЕНЬ		СЕРПЕНЬ			
Вірня і правдний Свідок	51	Висші власти (часть 1)	115		
Правдний і Вірний	54	Божя Організація	116		
Євстоли	54	Церква	117		
Вертюк	56	Порядок у Божій Організації	118		
Писання та Ісус	58	Текст	119		
Чудова Свобода Євнів Божих	61	Висші власти (часть 2)	122		
Тексти і Коментарі	64	Данина	124		
		Причини послушенства	125		
		Війна	126		
		Час пробудитися	126		
				ГРУДЕНЬ	
				Храм Божий	179
				Храм	179
				Доказ Бог. Приходу	179
				Ціль Його Приходу	180
				Час Його Приходу	181
				Судження Божих Свідків	182
				Трих Катрих Ніколи не буде Прощ.	185
				Тексти і Коментарі	191
				Зміст Журналу Варт. Башт. за 1929	192